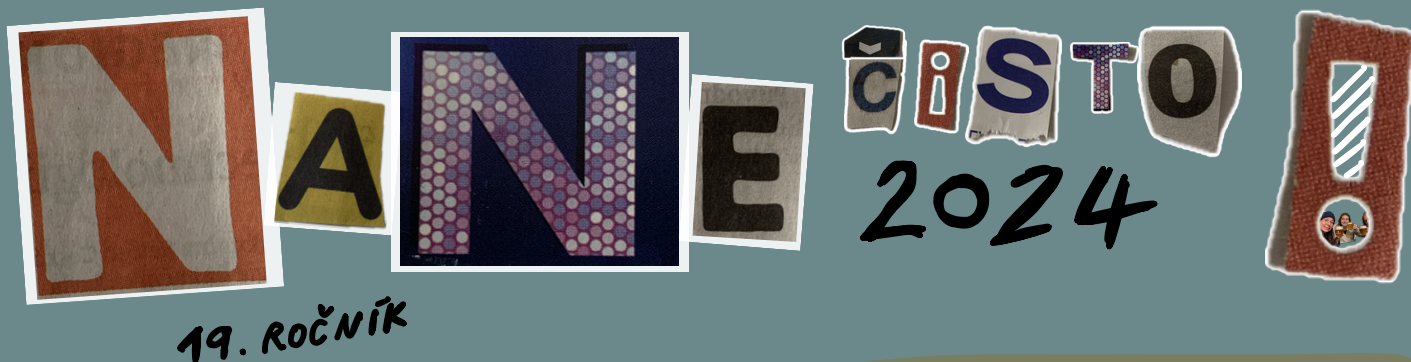

19. ROČNÍK

Nahlédnutí do pohybového semináře s Matějem Výborným

Velký sál. Hudba. Fyzická přítomnost a soustředěnost jako klíč k hravosti. Zavnímat hudbu, a hlavně si to užít! Lektor Matěj na začátku zmiňuje důležitou radu, že ponožky jsou super, ale není v nich super rovnováha – rovnováha bude v tomto semináři důležitá. Dozvídáme se, že se akcent bude kladen na přirozené principy těla, objevování všednodenních pohybů a jejich zkvalitňování. Z paralelního postoje přecházejí seminaristé do pozice prkna, pokoušejí se o absolutní důvěru ve zpevněný pád. „Vnitřní hlas vás alarmuje, že padáte, ale nemějte strach, ve druhém máte oporu.“ Ve znamení pádu se pak ponese celý první blok semináře. Tedy konkrétněji ve znamení co nejladnějšího pádu. „Nepadejte jako želé ze stromu, ale na čtyři jako kočka jako prkno do nejměkčí postele.“ A další krásná obrazná pojmenování. Sledují všechny seminaristy pohybovat se po prostoru a padat s neuvěřitelnou ladností. „Prodýchejte místa, co vás bolí, udržte si flow, napětí v těle.“ Z individuálního pohybu přecházíme v hromadnou skupinovou aktivitu. Seminaristé si předávají impulsy a synchronizovaně se pohybují, předávají si vedení. Končí se na zádech v pozici hvězdice roztažené do periferie. Leží se na zádech s vizualizací měkké trávy pod sebou a modrou oblohou nad sebou. „Pomalou se zvedněte a jděte vstříc všem krásám dnešního dne.“

zapsala julie

foto: Bára Gréeová

Rozhovor s Matějem Výborným

Matěj Výborný je momentálně studentem prvního ročníku katedry nonverbálního divadla na HAMU v Praze. Mimo pohyb se věnuje i zhudebňování autorských textů. Literárně-dramatický obor studoval v rámci ZUŠ F. L. Gassmanna.

Popsal bys nám tvůj seminář?

Jdeme skrze přirozenou – naturální cestu, která vychází z našich každodenních přirozených pohybů – chůze, balanc, svalové napětí a uvolnění – všechno tohle zažíváme podvědomě. Skrze pohybová cvičení se budeme pokoušet tyto principy zvědomovat a zlepšovat jejich kvalitu. Pokud si uvědomíme, kde tyto pohyby začínají a končí můžeme je transformovat, překrucovat. Například, když se zaměříme na přirozenou cross chůzi, můžeme potom dojít do autentické stylizace. Nepřijde mi na žádoucí za dva dny do semináře dávat profi techniky, které se já sám zatím ještě učím, to by bylo pro seminaristy zbytečně zatěžující.

Studuješ nonverbální divadlo na HAMU? Jak si se k nonverbálnímu divadlu dostal a jak si na HAMU spokojený?

Chodil jsem tady na mostecké ZUŠ do souboru Špenát a kedlubna, kde jsme v rámci inscenační práce zabývali přirozeným pohybem a zkoumali limity i v rámci cviků třeba kliků. Když soubor skončil, tak jsem v rámci jiné skupiny dostal možnost hrát hlavní roli, která zahrnovala hodně textu. Díky této zkušenosti jsem zjistil, že vyjadřování primárně skrze verbální prostředky není pro mě vůbec komfortní. Řekl jsem si, že mě baví pohyb a mohl bych udělat představení. Inspirací mi byl Radim Vizváry a začala mě hodně zajímat pantomima. Na základě toho jsem se začal s různými českými mimy (Lukáš Šimon, Anna Kukučková) připravovat na přijímačky na HAMU, kam jsem se dostal. Radim Vizváry je teď mým pedagogem. Zajímá mě propojovat pantomimu a další pohybové žánry. To je cesta, kterou bych se rád vydal. Na HAMU se mi moc líbí mimo jiné jsou tam skvělé obědy, ale samozřejmě taky skvělé pedagogy, kteří jsou ve svém oboru profesionálové. Mám díky škole velký pocit progresu.

Jak spadnout co nejladněji?

Zpevnit se!

V rámci NaNečista budeš mít i koncert. Prozradíš, na to se můžeme těšit?

Dříve jsem hodně dělal folkovou muziku, pak mě začal bavit rap a teď mezi tím hledám průniky. Takže to bude takový akustický rap, autorské písničky. Na kytaru a kachon mě bude doprovázet kamarád Matouš Rybák. Místy to bude improvizace.

Zaujalo mě, že si předtím zmiňoval, že verbální projev ti není blízký, to je s rapem poměrně v rozporu.

Cítím, že melodie mi trochu pomáhá. Pohybovat se do ticha je stejné jako do něj zpívat, těžké. Rytmus je navíc blízký pohybu.

Co by sis chtěl vyzkoušet nanečisto?

Zažít válku, abych zjistil, co to je čistě z výzkumných účelů.

ptala se a zapsala julie

foto: Bára Gréeová

Rozhovor se souborem U Sommerů v kuchyni

Přiblížíte nám prosím proces vzniku inscenace?

Začali jsme na ní pracovat asi před rokem, mělo to být o tom, co nás zajímá a trápí v našich životech. Pak na toto téma postupně vznikaly krátké scénky, původně individuálně. Pak nás napadlo, že by se tyto scénky daly spojit v jedno velké představení. Měli jsme problém s tím, že ne vždy na sebe vše úplně plynule navazovalo, takže jsme museli přidat i něco, aby celé představení drželo pohromadě.

Jak dlouho inscenaci hrajete?

Hráli jsme to poprvé před rokem asi třikrát za jeden měsíc. Ted' se začala po odmlce hrát znovu, trochu jsme si ji oživil.

Proč se jmenujete jak se jmenujete?

V místě, kde je naše třída, ve které zkoušíme, původně bydleli Sommerovi. Takže původně to byl byt a ten se přestavěl. Náš sál se nachází zhruba v prostoru, kde byla kuchyň.

Co byste si chtěli vyzkoušet nanečisto?

Asi rizikové nebo adrenalinové sporty, nějaké dobrodružství.

ptal se a zapsal jan

Záznam z diskuze – Společnost je mimo, hodně mimo (U Sommerů v kuchyni)

Jako první se diskutovalo o představní Společnost je mimo, hodně mimo od souboru U Sommerů v kuchyni.

Diskuse započala otázkou, v jaké fázi procesu inscenace je? Dozvěděli jsme se, že se jedná o derniéru. Soubor se k inscenaci vrátil po roce, předtím odehráli tři reprízy. Tvar však není pevný, mění se s každým představením. Členové souboru nejsou všichni stálí, u zrodu inscenace byla průměrně polovina současné sestavy.

Na inscenaci se všeobecně vyzdvihovala autentičnost a možnost ztotožnit se se zachycenými situacemi. Oceněná byla také návaznost scén.

Divák: „Dost se mi líbilo to s tím isicem, bylo třeba o tom promluvit (loni mě kvůli jeho absenci skoro vyhodili z vlaku). Situace jsou dobře ze života.

Hojně se pak diskutovalo o poslední větě představení, tedy: „Vidíte a takové věci my mladí ovlivnit nedokážeme... “

Divák: „Poslední věta byl tak silný statement, že mě to zabilo – nejdřív gagy a pak taková pointa!

Další reakce na závěrečnou větu byly úvahy, nakolik konec podněcoval přehrát si představení v hlavě celé znovu, snaha spojit si konec se začátkem. Reakcí byl i rozpor s tvrzením obsaženým v oné větě, tedy že se s zmíněnými problémy (bezmocnost vůči autoritám, globální otázky,..) přece dá něco dělat. Že za hodnoty jde bojovat a do jisté míry můžeme ovlivnit stav současného světa. Konec pro některé diváky vyzníval jako rezignace, nabízeli optimističtější tečky.

Michaela Homolová: V souvislosti s koncem je potřeba vrátit se na začátek (k rozhovoru maty a dcery). Otázkou je, zda se diváci dokážou na začátek rozpomenout?

Lukáš Větévka: Moc oceňuji, že od první scény mi bylo jasné, že víte, proč hrajete, co hrajete. To je zásadní – vědět, proč na jevišti jste a s čím přicházíte. Jednalo se o poctivou reflexi pocitu z vašeho světa – škola, politika, rodina, globální otázky, média... Tematizována byla bezmocnost vůči autoritám. Také se zamýšlím nad vyzněním konce. V něčem to pro mě bylo náhlé, což mě v tu chvíli trochu zklamalo.

Rozebírala se také nutnost důslednost práce s imaginární rekvizitou? Petr Váša doporučoval, aby se aktivity zkusili v realitě, udělat si opravdovou večeři a studovat pohyby.

Lukáš Větévka zmiňoval orámování klapkou: „Klapka by měla mít rytmickou funkci, jedná se o možný rytmický prvek, to nebylo naplněno.

Rozhovor se souborem Hop-Hop Hobit rozhovor

Přiblížíte nám prosím proces vzniku inscenace?

Nejdříve jsme hráli Dorianu Graye, to nás nebavilo a bylo to na nás moc vážné téma. A pár z nás chtělo něco zábavnějšího – měl to být trialog. Původně jsme totiž měli dělat celodramatákové představení napříč soubory, z toho ale sešlo. Na této inscenaci už pracujeme poměrně dlouho a koncept trialogu se úplně posunul.

Jak dlouho inscenaci hraje?

Dnes to byla premiéra.

Proč se váš soubor jmenuje tak, jak se jmenuje?

Hophop Hobit? To je jednoduché, Hophop se jmenuje celý dramáček v Ostrově. A Hobit? Hrajeme Hobita.

Inscenace prý směřuje k fireshow, je tomu tak?

„Já stále doufám, že ano.“ „Já spíš ne...“ „Mě představa, že tam bude oheň mě hodně motivovala.“

Co byste si chtěli vyzkoušet nanečisto?

„Já bych si chtěl vyzkoušet všechny vysoké školy na který bych chtěl.“ „Já bych chtěla na místo s jedovatým hmyzem a nic by se mi v té džungli nestalo.“ „Já bych chtěl vyzkoušet psychedelický rituál se šamanem.“

ptala se a zapsala julie

foto: Bára Gréeová

Záznam z diskuze – Hobit (Hop-Hop Hobit)

Na začátku se dozvídáme, že na rozdíl od prvního rozebíraného představení, které mělo na NaNečistu derniéru, soubor Hop – Hop Hobit zde premiéroval.

Od souboru jsme se také dozvěděli, že předlohu Hobit si vybrali, protože hledali něco veselého, co nakopne a co si užijí. Do budoucna je pak v plánu hrát inscenaci pod otevřeným nebem s fireshow (soubor už absolvoval workshop práce s ohněm). Fireshow následně budeme diskutovat.

Petr Váša: Spatřuji v ohnivém show riziko – hrozí, že fokus bude jen na ni a přehluší samotný příběh.

Divák: Byla tam pěkná dynamika díla, komplexní odvyprávění příběhu. Nejsem si jistý, nakolik je samotný příběh zřetelný i pro diváky, kteří Hobita nikdy nečetli nebo neznají předlohu. Nevím, jestli je například zřetelné, že se jedná o prsten neviditelnosti.

Diváčka: Říkala jsem si na začátku, že nás čeká Hobit a bude to trochu nudné, ale odlehčenost inscenace mě překvapila a bavila právě tím, že se jednalo o zlehčení a zkratkovité převyprávění.

Michaela Homolová se souboru tázala: Co z tak velkého příběhu je pro vás skutečně důležité? Například pro mě je nejsilnějším tématem odpor Bilba k dobrodružství, který prožívá proti své vůli riskantní dobrodružství, protože má rád svůj pohodlný život. Ale zajímá mě hlavně vaše motivace, interpretace.

Lukáš Větvka: Baví mě drobnosti na scéně, třeba toustovač. Bavil jsem se ve chvílích, kdy se úplně nejednalo o vyprávění Hobita, ale váš vlastní nápad, příběh. Ke konci už jsem se mírně ztrácel. Kostýmy mi zapadaly do estetiky, stejně tak jako falešný oheň.

Petr Váša: Když zvolíte fire show, mohli byste změnit žánr celé inscenace, zároveň ale musíte vylepšit a posunout hereckou složku. Líbilo se mi to moc, od začátku jsem to nebral vážně (nemyslím to negativně), na jedné straně humor, a na druhé straně okouzlení. Občas zbytečně dlouhé scény, někdy se zbytečně čeká na repliky. Kytaru bych naladil.

Soubor sdělil, že omylem jsme vynechali pár scén, ale podařilo se zaimprovizovali.

Michaela Homolová: Když se dostáváte do expresivnějších pocitů, není vám rozumět. Pocit expresivity a náhlení můžeme dosáhnout i tím, že nebudeme redukovat výslovnost.

Diváčka: Bála jsem se o toustovač, který tam celou dobu běžel.

Vedoucí souboru: Mohu uklidnit, že jsem daný toustovač nechal zapnutý doma přes noc a nevyhořel jsem.

Lukáš Větvka: Měl jsem na ty tousty pak i docela chuť.

Záznam z diskuze - Jedlíci čokolády (Divadlo RADAR/Hroboso)

Soubor: Zjišťujeme, že se jedná o čtvrtou reprízu, premiéra se konala v lednu.

Divák: Strašně se mi to líbilo. Kladu si však otázku, jak do textu převést větší vklad souboru. Nerozuměl jsem hudebnímu plánu, který moc nefungoval v kontextu hry.

Divák: hezky zahrané, skvělá mimika, dějově pokulhává, ale ke konci mi to dávalo smysl.

Soubor: Myslím si, že co děláme jinak, než Klicperovo divadlo je, že nejdeme tolik po komediální rovině. V textu nás zaujaly vztahy, romantika, bizarnost a rozuzlení těchto vztahů. Snažili jsme se udělat romantickou, něžnou komedii. Autor předepsal konkrétní hudbu, kterou jsme do jisté míry respektovali.

Divačka: Ztrácela jsem se v postavách rodičů, původně mi ani nedošlo, o jaké postavy se jedná, nerozklíčovala jsem systém jejich objevování na scéně.

Soubor: Objevování rodičů na scéně mělo jasnou chronologii – seznamování, sžívání, první hádky atd. Snažili jsme se ukázat vliv rodičů na předávání jejich zkušeností na děti.

Michaela Homolová: Vnímala jsem to tak, že tato přehlídka je výjimečná v tom, že si lidé jdou vyzkoušet nějakou čerstvou inscenaci. Říkala jsem si, že jste si tento text vybrali pro herecké příležitosti, ve výsledku jste každý z vás hrál opravdu autenticky, já jsem se s tím ztotožnila.

Lukáš Větévka: Je to ucelená věc, ze které nic netrčí, nic zde nechybí, jste výborní, funguje to. Bylo zde podle mě moc všeobjímající nostalgické nálady. Příběh vás brzdil, neodpovídá režijní i herecké úrovni.

Petr Váša: Nenašel jsem návod, proč by mě postavy měly dojímat (proč bych jim měl držet palce), proč bych tuto dějovou linku měl brát vážně. Žánr mi není moc blízký, ale děláte to dobře. Kdybyste trochu ubrali v hudebním podkresu, tak by to (podobně jako u scénografie) pomohlo. Člověk má pocit, že je to časově neurčité, občas se člověk kulturně ocitne v devadesátých letech, občas v sedmdesátých.

Soubor: Časové ukotvení je pro nás naprosto nedůležité. Příběh časové ukotvení nepotřebuje. Je tak absurdní, že není nutné ho časově zařazovat.

Divák: Jaký byl klíč k výběru kostýmu? Jak jste na to nahlíželi jako na celek?

Soubor: Měli jsme problémy se scénografií, nevyvíjelo se to podle našich představ. Klíč k výběru kostýmů postav zde nedokážu popsat.

Moderátorka: Nějaký last call?

Lukáš Větévka: Ty psí vodítka, to se takhle prodává?

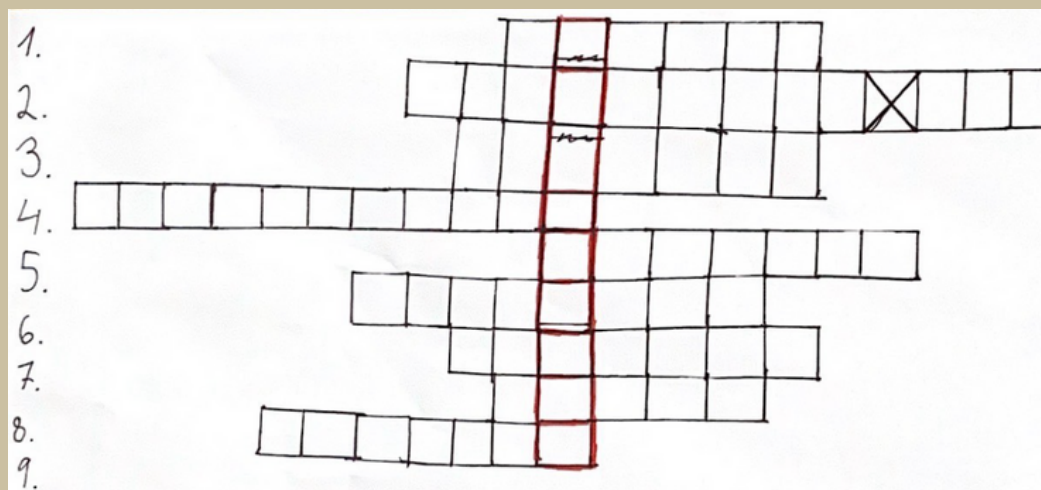
Kam ve volné chvílce

Pojďte trochu objevovat naše město! Z různých důvodů má Most trochu neoprávněně pověst nepěkného města mezi hnědouhelnými doly. Rádi bychom vás ale přesvědčili o opaku, stačí jen vyjít ze zušky - hned za rohem je v podstatě celé centrum. To bylo postaveno jako jednotný architektonický koncept, kdy na sebe jednotlivé budovy reagují, doplňují se.

Můžete projít kolem **Městského divadla v Mostě**, které je jedinou budovou divadla v České republice, kde v půdorysu nenajdete jediný pravý úhel. Směrem dolů po náměstí pak sejdete k magistrátu, pak ještě kousek po schodech a rázem se ocitnete před **kulturním domem Repre**. A chcete ještě dál? Cestu zpět na festival můžete vzít trochu obloukem přes **park Šibeník**, tam si od téměř všudypřítomného betonu odpočínáte.

napsal jan

NaNečisto křížovka od NaNečisto děti

1. HRAD V MOSTĚ
2. NA DRAMATÁŘKU DĚLÁME
3. ROZHOVOR SÁM SE SEBOU
4. ČINNOST KONANÁ BEZ PŘÍPRAVY
5. DIVADELNÍ ÚTVAR, CMOŽE OBSAHOVAT PRVKY TRAGICKÉHO NEBO KOMEDIÁLNÍHO ŽÁNROU
6. PRVNÍ DIVADELNÍ HRA
7. TOLERANCE, VZÁJEMNÉ POCHOPENÍ
8. KATRA DIVADELNÍ HRA
9. JINÝM SLOVEM STOP (NEHÝBAT SE)

MINISTERSTVO
KULTURY

MOST

AKCE PROBÍHÁ POD ZÁŠTITOU
STATUTÁRNÍHO MĚSTA MOST

základní
umělecká
škola
F. L. Gassmanna Most

divadlo
**ODE
VSAD**